

Primăvară inutilă

Ion Minulescu

Sufocată de viața cu program
Și de-același "va urma" cotidian
Al savanților cu barbă, cu șoșoni și ochelari -
Pedagogi și profesori octogenari
De algebră, geografie și pian -
Primăvara
A izbit cu pumnu-n geam
Și-a fugit din pension
De la "Notre-Dame de Sion".

I-am citit isprava-n calendar
Și-am pornit îndată după ea
S-o-ntâlnesc în Cișmigiu
Sau la Șosea,
Cum făceam alt'dată-n fiecare an,
Când eram și eu ca ea - un licean
Cu frecvența cursurilor pe... trotuar...

Dar de data asta, nu știu cum,
N-am dat nici măcar de urma ei pe drum....
Poate n-am mai cunoscut-o eu...
Poate drumul ei și drumul meu
S-au schimbat de mult,
Și-acum
Nu mai fac același drum...

Sau pe drumul de la Ateneu
Până la Șosea
Și hipodrom
Primăvara n-a-ntâlnit în capitală nici un om
Să-i ureze ca pe vremuri "bun sosit".

Și probabil că de ciudă în oglindă s-a privit,
Și-a dat seama c-a visat,
C-a spart geamul doar în vis
Și că visul evadării n-a fost vis adevărat!...

Primăvară, primăvară,
Inutila mea fecioară,
Nu cumva te-ai sinucis?...